

Громадянин Продун Віталій Вікторович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій статті 3, статті 8, частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частині четвертій статті 43, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України:

– окремого припису підпункту 5 пункту 63 розділу I Закону України „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин“ від 28 грудня 2014 року № 79-VIII, «...яким доповнено пункт 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України у тій частині, яка передбачає, що норми і положення статті 81, пункту 13 розділу XIII „Перехідні положення“ Закону України від 14 жовтня 2014 року „Про прокуратуру“ застосовуються в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування»;

– окремого припису пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“ від 28 грудня 2014 року № 80-VIII «...у тій частині, яка передбачає, що норми і положення статті 81 Закону України „Про прокуратуру“ (Голос України, 25.10.2014, № 206) застосовуються в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування»;

– окремого припису пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“ від 25 грудня 2015 року № 928-VIII «...у тій частині, яка передбачає, що норми і положення статті 81 Закону України „Про прокуратуру“ (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2-3, ст. 12) застосовуються в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів та бюджету Фонду соціального страхування України».

На думку скаржника, оспорювані приписи законів України „порушують права особи, передбачені частиною другою статті 3, частиною четвертою статті 43 Конституції України, оскільки їх використання Верховним Судом позбавляє гарантій незалежності прокурора через призму належного матеріального забезпечення“, а їх ухвалення Верховною Радою України „звужує зміст та обсяг прав особи, передбачених у частині четвертій статті 43 Конституції України, статті 81 Закону України „Про прокуратуру“. Продун В.В. також зазначає, що він „позбавлений можливості реалізувати право, передбачене частиною третьою статті 152 Конституції України, на відшкодування державою матеріальної шкоди у встановленому законом порядку“.

Крім того, автор клопотання просить Конституційний Суд України поновити пропущений строк подання конституційної скарги; зазначає про важливість розгляду його конституційної скарги з мотивів суспільного інтересу та висловлює доводи щодо необхідності застосування у його справі частини третьої статті 89 Закону України „Про Конституційний Суд України“.